

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120254671
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120254671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: U. L., A.. XX.XX.XXXX, W. XX, XXX XX M., o zaplatenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11Csp/152/2020-175 zo dňa 01.06.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 11Csp/152/2020-182 zo dňa 17.06.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch II. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 504,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 504,38 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.

2. Citoval ust. § 261 ods. 6 písm. d), § 497 a § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2 písm. f) a j), § 11 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 1 až 3,5,9, § 54 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 559 a § 565 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy spotrebiteľský úver vo výške 10.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi pravidelnými 120 mesačnými splátkami vo výške 175,41 eura s dátumom splatnosti prvej splátky 17.06.2012 a dátumom splatnosti poslednej splátky 17.05.2022. Mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka Občianskeho zákonníka, a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Súd prvej inštancie

po posúdení zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou pôžičky považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o pôžičke absentuje údaj požadovaný zákonom v ust. § 9 ods. 2 písm. j) a f), a to všetky predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a dobu trvania zmluvy. Právny predchodca žalobcu v časti predpokladov pre výpočet RPMN uviedol len údaj o tom, že úver bol poskytnutý okamžite v plnej výške, že dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v zmluve s tým, že dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platí za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení. Pôvodný veriteľ presný spôsob výpočtu výšky RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere neurobil, neuviedol ani žiadny vzorec, a ani neuviedol, z ktorých konkrétnych údajov vychádzal pri výpočte výšky RPMN, zvlášť s poukazom na spracovateľský poplatok, ktorý podľa zmluvy mal byť zaplatený jednorazovo, avšak podľa tvrdení žalobcu, tento bol splatený v dvoch splátkach. Súd prvej inštancie je tiež toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Podľa názoru súdu vymedzenie doby trvania v zmluve je pre spotrebiteľa nejasné, nie je možné jednoznačne určiť časovú viazanosť zmluvných strán, pretože doba trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ musí byť taktiež uvedená presne, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačné, ako dlho má záväzok medzi zmluvnými stranami trvať. Z dôvodu chýbajúcich uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) ZoSÚ, považoval spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. V konaní mal preukázať, že žalovanému bola poskytnutá suma finančných prostriedkov vo výške 10.000 eur a že žalobcovi resp. jeho právnenému predchodcovi žalovaný uhradil 9.495,62 eura, čiže nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 504,38 eura.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalovanému by patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,38 % (83,19 % - 16,81 %), avšak z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade žalovaný bol v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril, na pojednávaní sa nezúčastnil, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Súd prvej inštancie preto v danej veci s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a priamo tak, že sa žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal žalobca včas odvolanie z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietal, že pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého v zmluve absentuje údaj ohľadom doby trvania zmluvy, k predmetnému ustanoveniu žalobca uvádza, že v zmluve bola jasne určená doba trvania zmluvy (120 mesiacov), ako i termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (17.05.2022), a preto považoval záver súdu prvej inštancie o nesplnení podmienky v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ za arbitrárny, resp. nepreskúmateľný až zmätočný. Závery súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých je formulácia doby trvania zmluvy na účely sledované zákonodarcom nepostačujúca, pretože je podľa jeho názoru neurčitá, považoval žalobca za nepreskúmateľné. V tejto súvislosti podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.03.2021, sp. zn. 17CoCsp/42/2020. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí zastal názor, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, žalobca poukázal na skutočnosť, že na prvej strane zmluvy sú pod samostatným odsekom s označením „Predpoklady použité na výpočet RPMN“ opísané všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého súd deklaroval, že zmluva neobsahuje uvedenie konkrétnych predpokladov použitých na výpočet RPMN. Podľa názoru žalobcu súd vychádzal pri vytváraní predmetných záverov z nesprávneho zistenia skutkového stavu, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v tejto veci podporne poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove so sp. zn. 19Co/128/2018 zo dňa 25.04.2019, v ktorom sa uvádza, že predpokladmi na výpočet RPMN sú „uvedenie výšky úveru, výšku splátky, intervalu počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov“, pričom všetky uvedené náležitosti predmetná zmluva obsahuje. Žalobca má prihliadnuť k vyššie uvedenému za to, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej v čase uzatvorenia zmluvy, a teda obsahuje aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktoré navyše vyplývajú aj z príslušných ustanovení ZoSÚ. Súd v takom prípade pojem „predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“ vykladal extenzívne a nad rámec

zákonného ustanovenia § 19 ZoSÚ, pričom takýto výklad je podľa názoru žalobcu výkladom „contra legem“ a žalobca sa s ním v žiadnom prípade nemôže stotožniť. Záverom žalobca podporne poukázal aj na to, že v obdobnej veci rozhodoval Súdny dvor Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Prihliadnuc k obsahu Zmluvy je podľa názoru žalobcu nespochybniteľné, že žalovaný mal jednoznačnú schopnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku, v dôsledku čoho je aplikácia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neprimerane prísna a v rozpore s vyššie citovaným rozhodnutím Súdneho dvora EÚ. Na základe uvedeného sa preto žalobca nestotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v časti o zaplatenie 2.495,62 eura s prísl. a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok III. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu čiastočne zamietol pre absenciu obligatórnych náležitostí ZoSÚ, ako aj súvisiaci výrok II. o trovách konania. Keďže výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené žalovaný odvolaním nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a pôvodným veriteľom, X. a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 09.05.2012 k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany pôvodného veriteľa žalovanému v sume 10.000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 120 pravidelných mesačných splátkach po 175,41 eura do 17.05.2022. V základných podmienkach zmluvy bolo uvedené, že predpoklady použité na výpočet RPMN sú: úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v úverovej zmluve.

10. Ku dňu 23.11.2017 pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 9.770,77 eura. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 postúpila X. X., Y.X.. ako postupca na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému.

11. Odvolací súd sa stotožnil so názorom súdu prvej inštancie a uvedená skutočnosť nebola sporná, že uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.05.2012 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka a pôvodného veriteľa, X. X. Y.X.. ako veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že je namieste aplikovať ZoSÚ.

12. Súd je povinný skúmať danosť obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu.

13. Pôvodný veriteľ, X. X. Y..X., ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, obzvlášť pokiaľ ide o uvádzanie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.05.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.05.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Podľa ust. § 19 ods. 1 ZoSÚ, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Príloha č. 2 upravuje vzorec výpočtu, do ktorého sa uvádzajú údaje o čísle posledného čerpania, výške čerpania, interval vyjadrený v rokoch medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, číslo splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

17. Podľa ust. § 19 ods. 2 ZoSÚ, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

18. V čase uzatvorenia zmluvy (09.05.2012) ZoSÚ v ustanovení § 9 upravoval obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S neuvedením niektorých spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere v zhode s názorom súdom prvej inštancie absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých.

19. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ

ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

20. V danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, pôvodným veriteľom použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda ani nevie, ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité.

21. ZoSÚ v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nielen predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel, ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nielen samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 ZoSÚ obligatónymi náležitosťami úverovej zmluvy už, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena j) cit. § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v rozhodnom čase. Aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. (pozri rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 8Csp/59/2020 zo dňa 14.05.2021).

22. Na základe vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že priamo v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 09.05.2012 absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých.

23. Absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Preto by bolo nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 princípov CSP) zaoberať sa aj príp. ďalšími okolnosťami, teda aj s ďalšou súvisiacou odvolacou argumentáciou žalobcu, ktorá nemohla mať vplyv na vyššie uvedené závery.

24. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie vysvetlil zrozumiteľne, z akých dôvodov zamietol žalobu v časti úrokov a poplatkov nad istinu pre absenciu obligatónnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

25. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne

dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňuje sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcoví ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).